

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๗

ศาสนาพุทธกระจายไปไหนเป็นคุณทั้งนั้น

ที่ถ้าสหาย ผาแดง กุสัณโฆ เป็นที่สะดวกมาก นั้นละพระไปอยู่ที่ไหน สงวนป่า ไม่มีใครเก่งกว่าพระ พระไปอยู่ที่ไหนสงวนป่า เวลานี้ป่านี้หนาแน่นขึ้นโดยลำดับพระไปอยู่ที่ไหน แต่พวกเปรตกินป่าก็คือป่าไม้นั้นแหละ พวกป่าไม่รักษาป่าไม้ ไม่ได้ช่วยรักษาป่าไม้ พวกเปรตกินไม้คือพวกนี้เอง ดีไม่ดีพระไปอยู่ไม่ได้ หาอุบายไล่พระ ไล่ลงจากนั้น ถ้าพระอยู่ที่นั่นเขาจะไม่ได้ชนไม้ ออก เขาต้องหาอุบายไล่พระ อยู่ที่นี้ไม่รับรองความปลอดภัย ฟังซินะอุบายของมัน

พอพระลงไปแล้วชนไม้กลางค้ำกลางคืน กลางวันไม่ค่อยชนนะพวกนี้ เราไปเห็นแล้ว โธ่ ทุเรศจริง ๆ นะ พวกเจ้าหน้าที่ ใส้อยู่ในท้อง หนอนอยู่ในไส้กินหมดเลย พวกรักษาหน้าที่ราชการ กินดับกินปอดของแผ่นดิน สมบัติส่วนกลางไม่มีเหลือ พิถีพิถันกินหมดอย่างภูทอกก็เหมือนกัน ออกหนังสือพิมพ์ประจานว่าพระทำลายป่าอะไร ๆ คือป่านั้นเขากำลังชนไม้ แล้วพระไปอยู่ที่นั่นมันขวางหูขวางตา เขาออกประกาศว่าพระไปทำลายป่า

จนกระทั่งเจ้าคณะจังหวัดเจ้าคณะไหนไปดูหมด ดูว่าระยะเดียวกันพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เสด็จไปด้วยนะ แต่จะไปเรื่องนี้หรือไปเรื่องใดไม่ทราบ พระองค์พระราชทานเงินให้สร้างสระเสียด้วยซ้ำในแถวนั้น แล้วเวลาไปดูไหนที่ว่าพระทำลายป่าทำลายที่ไหนไม่เห็นมี พวกทำลายป่าก็คือพวกป่าไม้นั้นแหละ สัตว์ป่าก็ไม่มีเหลือ เอาหมดพวกนี้ พิถีพิถันพวกทำลายป่าพิถีพิถัน เราพูดจริงๆ พวกชลประทานทำลายจิตใจของประชาชน สมบัติของประชาชนมาก คือชลประทาน ไปที่ไหนมันไปเที่ยวล่านะพวกนี้เที่ยวล่า ที่ไหนมีที่ลุ่มแล้วจะทำเขื่อนกันน้ำ ทำอย่างนั้น อธิบายนี้ โธ่ พิสดารนะ แล้วประชาชนแตกบ้านหมด ไม่มีบ้านอยู่ ๆ ไร่นาสาโทมันกันเป็นเขื่อน มีที่ลุ่มที่ไหนกันเขื่อน ๆ

พวกนี้ก็เป็นภัยมากทีเดียว พวกป่าไม้เป็นภัยต่อป่าไม้ และพวกชลประทานเป็นภัยต่อประชาชน ย้ายบ้านย้ายเรือน ไม่มีที่อยู่ที่พัก นี่สำคัญมากทีเดียว เวลานี้พระไปอยู่ที่นี่เป็นดงหนาแน่นไปหมดนะ เช่นอย่างผาแดงก็เหมือนกันเป็นดงเป็นป่า กุสัณโฆก็เหมือนกัน แน่อย่างนั้นแหละ พระรักษาท่านรักษาจริงๆ ท่านไม่ทำอะไร ไปหาเรื่องใส่ท่าน ออกหนังสือพิมพ์ประกาศโจมตีพระ ดูซินะ จนกระทั่งเจ้าคณะจังหวัด เจ้าคณะอำเภอ

ไปดูกัน ไปดูที่ไหนถามว่าที่เขาทำลายป่า ท่านจวนนี้แหละ เอ้าทำลายป่าที่ไหนไม่ได้ทำลาย ท่านว่า เอ้าเขาออกหนังสือพิมพ์ ก็ไม่รู้แล้ว เขาออกที่ไหนก็ไม่รู้เขา

เป็นอย่างนั้นนะ ไม่มีเหลือไม้ ที่ตั้งมูลก็เหมือนกัน นี่ก็หมด พวกนายทหารพวกอะไรเขาไปหาเจ้าคณะภาคเสียก่อน เจ้าคณะจังหวัด ว่าลูกศิษย์เราได้ไปอยู่นั่นองค์หนึ่ง ชื่อท่านมานะ ก็เป็นคนกรุงเทพฯ นะ ท่านมานะมาอยู่ที่นี่หลายปี ท่านได้ไปพักภูวนาที่นั่น เขานิมนต์ให้อยู่ที่นั่น ท่านก็เลยพักภูวนา ไปหาว่าท่านทำลายป่าเสียหายหมด คือไปกีดขวาง ไม่ใช่อะไรนะ พระเดินบิณฑบาตนี่ไปเห็นความสกปรกของเขา กลัวภัยจะเกิดจากเขา เขาจะไม่ได้กินป่า เขาก็หาอุบายไล่พระ จนกระทั่งนายทหาร นายพันอะไรสามคนมาหาเรา ไปหาเจ้าคณะจังหวัด ก็บอกว่าเป็นลูกศิษย์อาจารย์มหาวิทยาลัยต้องไปหาอาจารย์มหาวิทยาลัย ก็มาหาเราเลย

พอมาหาเราก็มาถามถึงเรื่องว่า จะให้พระออกจากป่านี้ ป่าเป็นยังไง เขาว่าพระองค์นี้เป็นลูกศิษย์ของอาจารย์ เข้าไปอยู่ในป่า ป่าไหน เขาบอกว่าป่านี้ๆ เขาเอาอำนาจใหญ่ นะ พวกนายทหารมาทีเดียว เครื่องมือใช้มันเอามา แล้วท่านทำลายป่าท่านทำยังไง พอตีมาถึงเราแล้วก็ชัดเจนกันละ ทำลายป่าท่านทำลายยังไง ท่านเอาไม้มาสร้างวัด โอ่วัดนี้เป็นหัวใจของชาติ ไม่ควรจะเป็นภัยต่อผู้ใด วัดกับพระที่มุ่งธรรมมุ่งธรรม ทำประโยชน์ให้โลกนี้เป็นภัยต่อชาติ ชาติก็ไม่มี ศาสนาไม่มี ชาติไทยของเราไม่เป็นท่านะ อยู่ที่ไหนต้องมีวัดมีวา

นี่เขาอยู่ที่นั่น เขานิมนต์พระไปอยู่เพื่อโปรดปรานเขา เป็นความดีความชอบธรรมแล้ว การเอาไม้มาทำเป็นวัด สนามไม้สามแห่งใหญ่ๆ นะเราไปเห็น เขาไม่พูดถึง เราก็พูดชี้แจงจนกระทั่งลงใจเลย เราก็บอกยังไงหลวงตาจะไปดูแหละ เราจะไปดู เราก็ชี้แจงเหตุผลให้ทราบ พวกนี้เลยเกิดศรัทธาในขณะนั้น มองดูก็รู้ พอเขาออกไปแล้วจ้ำก็ไม่ไล่ละที่นี้เราก็บอก จริงๆ ไม้ไล่เลยทั้งนั้น เราก็บอกจริงๆ นี่ละที่มันเห็นชัดเจนมาก แล้วก็ไปดูที่ว่าเขาว่าทำลายป่าทำลายที่ไหน เอ้าไม่เห็นทำลายที่ไหนนะ และไปอยู่ก็ไปอยู่ในที่ลุ่มๆ ไปอยู่แคร์ มีไม้ไม่กี่แผ่นมาปูนั่น ไม้ก็เป็นไม้ตายยืนต้น เขาไปเลื่อยมา เห็นตัวด้วง ตัวหนอน มันเจาะมันไชรูมันเท่านั้นๆ มาดูเป็นไม้เก่าแก่ แล้วมีอะไรอีก มีเท่านั้นแล้ว เอ้า ทำลายป่ายังไง

แต่ที่สำคัญก็คือเราทราบแล้ว ประชาชนเขาตามเราไปด้วย เขากะชิบกระชาบเรื่องป่าไม้อะไรๆ รวมทั้งกันทั้งตำรวจอะไร ตอนกลางคืนชนไม้ทั้งคืนเขาบอก พวกชาวบ้านนะ ตอนกลางวันเจ็บ ทีนี้พระมาบิณฑบาตไปเห็นความทุจริตของเขา มันจะขวางทางเขาเดิน กลืนไม่สะดวก เขาจึงไล่ออก เราไปดูแล้วก็ไม่มีอะไร ตั้งแต่บัดนั้นมาพระก็อยู่นั้น

จนกระทั่งสร้างวัดขึ้นละมั่งเตี้ยนี้ ก็ไม่มีไม้แล้ว หหมดแล้วไม้ พระท่านกินหมดแล้ว พระเปรตกินหมดแล้ว มันเป็นอย่างนั้นนะ แหม พวกนี้พวกสกปรกมาก พวกรักษาป่า ไปกัดกินพระไปอยู่ในป่าไม่ได้ละ หาอุบายโล่ง ๆ พวกนี้ไม่มีบาปมีบุญ กุสลาบอกบุญไม่รับพวกนี้นะ

เราไปเห็นด้วยตาของเรา เราก็พูดได้ชัดเจน มันเป็นอย่างนี้ เราพูดตรง ๆ เราพูดเป็นธรรมที่ทำความเดือดร้อนแก่ประชาชนคือชลประทาน ไม่มีเรื่องอะไรไปกล่าวที่ต่าง ๆ ที่ไหนเป็นที่ลุ่มที่ดอนก็มาบอกนาย แล้วก็รายงานขึ้นมาว่าที่นั่นว่างเปล่า อะไร ๆ เป็นที่ว่างเปล่า เป็นที่เหมาะสมกับการทำชลประทาน ทั้ง ๆ ที่ว่างเปล่าคือที่ลุ่มที่นาของเขามันว่างเปล่าอะไร พวกหนังสืออะไรนอนสอนอเสสามหรือโดนดะเนดไม่ทำให้เขา เขาก็ไม่มีละชิ ก็นายไม่ทำให้เขา ก็ไปบอกว่าที่นั่นว่างเปล่า เขาทำกินมาแต่พ่อแต่แม่เขานู่น เราก็เอาอำนาจไปบังคับเสียอย่างนั้น แล้วก็พากันเขื่อน คนไม่มีที่อยู่กิน แดกบ้าน ๆ อู๊ยะ ละอะเทอะมากนะชลประทาน

ระยะหลังนี้มาถึงพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เป็นพระราชดำริพระองค์เสียเอง เป็นประโยชน์แก่ชาติทั่วไปหมด นั่นต่างกันนะ กับพวกนี้กล่าวทำลายประชาชน มากที่สุด ชลประทาน อันนี้ทำลายป่าของชาติโดยตรง พวกป่าไม้นะ พวกชลประทานทำลายประชาชน ชาวบ้านชาวเมือง ที่ลุ่มที่ไหนไปกันเขื่อน ๆ ไล่คนหนีหมดเลย แล้วเวลาไปทำแล้วไม่เห็นมีประโยชน์อะไร เขื่อนไหน ๆ ไม่เห็นเกิดประโยชน์อะไร ทำเฉย ๆ มันเป็นอย่างนั้นนะ ถ้าเป็นพระราชดำริ ก็ดูซิเราดูเอาซิ เป็นประโยชน์แก่ชาติ ๆ ไปเลย ทรงรับสั่งที่ไหน มันเป็นอย่างนั้นนะ ต่างกัน

นี่พูดเรื่องอะไรถึงได้ไหลเข้ามานี้ โอ้ เรื่องปานะ เรื่องป่าถ้ำสหาย เอ้อดี แถวนั้นเป็นดงหมดแล้ว พระไปอยู่ที่ไหนเป็นดงหมด สง่างาม พอพูดอย่างนี้ก็ไปสัมผัสกับเสือโคร่งใหญ่ตัวหนึ่ง พบกันที่ไหนนะกับท่านจันทร์เรียน ท่านบอกว่าที่นั่นชุ่มเย็นมาก มีสัตว์มีเนื้อเต็มอยู่ในนั้น แล้วก็ไปเสือโคร่งใหญ่ตัวหนึ่ง เสือโคร่งใหญ่จริง ๆ นะไม่ใช่ธรรมดา จนเป็นเสือโคร่งแก่แล้วละ มันแอบอยู่นั้นกับคน โอ๊ยพวกนี้มันฉลาดมากนะเสือดาวนี้ เขาวางมัน อยู่กับคน มันหลบมันหลีกอยู่ใกล้ ๆ คน ไม่ทำลายคน ไม่ทำลายอะไรของคน ที่นี้มันก็ไม่สะดุดใจเขาก็ไม่เดือดร้อน เขาก็ไม่ฆ่ามัน มันก็หลบก็หลีกอยู่นั้น มีเสือดาวเดียว ในดงอันนี้ ทั้งหมดมีเสือดาวเดียวเสือดาวตัวนี้

เราจึงได้มาคำนึงคำนวณอายุของเขา เสือดาวตัวนี้มันแก่แล้วละว่างั้นนะ มันแอบอยู่ตามนั้น มาเงียบ ๆ ตามวัดตามมาก็มา ไปที่ไหนมันก็ไป แต่มันไม่ออกจากเขตที่

ปลอดภัย เดียวน้ำมันอยู่นั้นแหละ ใครก็ไม่ถือสามัน มันเป็นเหมือนกับเพื่อนมนุษย์ วาจันนะ มันหลบมันหลีกอยู่ไกลๆ กับมนุษย์ เห็นคนนี่โหยทำทักลัวมากนะ ไปใหญ่เลยวาจัน แต่อยู่กับคน ทำให้เราคิดคำนวณถึงอายุของเสือน้ำมันเท่าไรน้ำ ที่เราคิดนี้ตั้งแต่เราเป็นฆราวาสอยู่ เสือโคร่งใหญ่ตัวน้ำมันฉลาดมาแล้ว ไปกัดเนื้อกัดสัตว์คนที่ไหน ถ้าคนได้ไปเห็น รอยมันกัดแล้วมันไม่มาซ้ำชากนะ มันหนีเลยๆ กับคนนี่เรียกว่าไม่เข้าใกล้กับคน ไม่มาป่วนเปี้ยนกับคน หลบหลีกกับคนอยู่นั้นละ ที่จะป่วนเปี้ยนให้คนเห็นจริงๆ ไม่ให้เห็น

เสือดาวนี้ตั้งแต่อายุเท่านั้นฉลาดมาก จนเขาร่ำลือมาหมดทั้งบ้านนี้ละ เสือดาวนี้ฉลาดมาก นายพรานเขาบอกว่าฆ่ามันไม่ได้ มันฉลาดมาก แล้วก็เสือดาวนี้ตั้งแต่นั้นกับเดี๋ยวนี้มีเสือโคร่งใหญ่ตัวหนึ่ง ไม่ใช่ตัวนั้นหรอก เราว่า คำนวณอายุเสือน้ำมันเท่าไรวะ (๘๐ กว่าปีได้ครับ) เราว่าแก่มากแล้ว วาจันนะ มันน่าจะเป็นเสือดาวนั้น ไม้งั้นมันตายแล้ว เสือทั้งหลายตายหมด เสือดาวนี้ไม่ตาย คือมันฉลาด มันลอบๆ อยู่กับคน ไม่เป็นอะไรกับคน นี้ละที่เขาไม่ฆ่ามัน ถ้าตัวไหนไปทำลายสัตว์มากๆ ดีไม่ดีไปทำลายคนด้วยแล้วไม่นานละเสือดาวทันที

นี่เสือดาวนี้ อยู่นั้นเดี๋ยวนี้ ท่านจันทร์เรียนบอกอยู่ เดี่ยวนี้ยังอยู่นั้นหรือ อยู่นั้นแล้ววาจัน แอบอยู่กับวัดนั้นแหละ อยู่ใกล้ๆ คน เห็นคนกลัวมากนะ ทำทักลัวมาก หากอยู่กับคน ไม่เป็นภัยละถ้าเป็นสัตว์เลี้ยงของคน ถ้าอยู่ห่างๆ มันอาจจะเอา ถ้าอยู่แถวนั้นมันไม่ทำละ มันกลัวเจ้าของ นี่พูดถึงเรื่องป่า ก็เลยเตลิดเปิดเปิงไปถึงเสือโคร่งใหญ่ เดี่ยวนี้ยังอยู่นั้น ท่านจันทร์เรียนบอกยังอยู่นั้น ให้พระรักษาป่านี้ดีมาก เราบอกดีมากเลย ไม่มีที่ไหนที่รักษาป่าจะทำลายป่าไม่เคยมี แต่ฆราวาสเขารักษาป่าซิมันหมด ไม่มีอะไรเหลือเลย

เราพูดถึงเรื่องศาสนา เราเห็นฝรั่งมาบวช เราอยากให้พวกนี้บวชมากๆ นี่หลังไหลจะเข้ามาอยู่วัดป่าบ้านตาด แต่เรารับไม่ได้มาก เพราะพระไทยเรามีจำนวนมาก ต้องแบ่งสันปันส่วน ถึงเช่นนั้นก็มีตั้งหกเจ็ดองค์ละมังเดี๋ยวนี้ พระฝรั่ง (ใหม่ด้วยเป็นแก้วครับ) แก้วแล้วหรือ นู่นนะเห็นไหม เดี่ยวนี้วัดนี้ แต่ก่อนเราไม่รับมากนักนะ สี่ห้าองค์เป็นอย่างมาก เราแบ่งไว้สำหรับพระไทย ๆ เพราะวัดนี้ธรรมคัมภีร์คาบตันไม่มี เฉลี่ยให้ทั่วถึง

อย่างทั่วประเทศไทยนี้ พระทุกภาคมาอยู่เต็มไปหมด ภาคไหนมาหมดมาอยู่ที่นี้ เปิดโล่งไว้หมด ว่าลูกศิษย์ตถาคตแล้วเท่านั้นพอ หลักธรรมวินัยเป็นอันเดียวกันอยู่ด้วยกันได้ ถ้ามีที่อยู่ ที่นี้พระฝรั่งเราได้กันไว้บ้างเพื่อพระไทยเราได้มาอาศัยอยู่ที่นี้ เพราะฉะนั้นเราจึงได้รับที่ละสี่หรือห้าองค์เป็นอย่างมาก เดี่ยวนี้มันถึงแก่องค์สิบองค์แล้วจะว่าไง ไหลเข้า

มา ๆ พระฝรั่งเลยมาก แต่ท่านเหล่านี้มาอยู่ท่านมีความสัตย์ความจริงดีอยู่ องค์ไหนที่มาอยู่
นี้เรายังไม่ได้ตำหนินะว่าองค์นั้นไม่ต้องคืนนี้ไม่ดี

ถ้าพูดถึงเรื่องความเฉลียวฉลาดวิชาทางโลกนี้ องค์นี้เก่งทางนั้น องค์นั้นเก่งทางนั้น
เก่งไปคนละทิศละทางมาอยู่ที่นี่ เวลามาอยู่ที่นี่แล้วเหมือนตุ๊กตานั้น เหมือนไม่มีความรู้วิชา
อะไรเลย เวลาจำเป็นให้ท่านช่วยอะไรอย่างนี้ โอ้ย เรียบ ๆ เลย ท่านเก่งทุกด้านทุกทาง
วิศวะปรมาณูก็มีอยู่ที่นี่ ของเล่นเมื่อไร องค์นี้เก่งทางนี้ องค์นั้นเก่งทางนั้น ๆ ท่านปฏิบัติหน้าที่
ดี เวลามาบวชเป็นพระจึงไม่ได้ต้องตั้นนะ เราจะรับมากก็รับไม่ได้พระฝรั่งก็ดี เราจึงพูด ตะกี้
นี้ก็พูด เราอยากให้ฝรั่งนี้บวชมาก ๆ หน่อย พวกนี้มันตัวเก่งมันรังแกคนทั้งโลก ไปที่ไหน
ก่อความเดือดร้อน มีตัวนี้ตัวสำคัญ ถ้าได้มาบวชรู้จักศีลจักษุธรรมแล้ว มันจะมีเมตตาให้
ความร่มเย็นแก่ผู้น้อย เราว่านั่นนะ เดียวนี้มันใหญ่เท่าไรมันยังกินใหญ่พุงใหญ่มันไม่มี
ธรรม เอาพุงเป็นธรรม โอ้ย กินไม่ถอย พอกินจะเต็มแล้วมันก็ถ่ายออกเสียแล้วกินใหม่
เรื่อย อย่างนั้นนะ

เรื่องศาสนาพุทธของเราที่กระจายไปไหนเป็นคุณทั้งนั้น ๆ เพราะเป็นศาสนา
โครงการของธรรม ระเบียบสิ่งเป็นพื้นเป็นไฟคือกิเลสทั้งหลายออกเป็นลำดับ พุทธศาสนา
เป็นศาสนาที่ระดับดับความทุกข์ที่เกิดจากกิเลสสร้างขึ้นมา แต่ศาสนาเหล่านั้นท่านทั้งหลาย
แปลเอา เราพูดได้เพียงเท่านี้ คำว่า ศาสนะ แปลว่า คำสอน โครงการของกิเลสก็มี
โครงการของธรรมก็มี เช่น พุทธศาสนา ศาสนาของพระพุทธเจ้านี้เป็นโครงการของธรรม
ระเบียบสิ่งชั่วช้าลามกที่เป็นพื้นเป็นไฟทั้งหลายออกจากตัวเอง แล้วทำความสงบให้ส่วนรวม
นับแต่ตัวเองออกไป ส่วนศาสนะธรรมดานี้เป็นโครงการของกิเลสทั้งหมด ใหญ่เท่าไรเป็น
เจ้าของของศาสนาเป็นผู้มีกิเลส เป็นผู้มีกิเลสที่โรงงานใหญ่ของกิเลสอยู่ที่นี่ เวลาระบาย
กระจายสั่งสอนบริษัทบริวาร ก็เอาจากโครงการของกิเลสนี้กระจายออกไป ๆ มันก็มีแต่
กิเลสทั่วบ้านทั่วเมือง

เราจะเห็นได้ชัดเจนในโลกอันนี้ศาสนามีน้อยเมื่อไร เต็มโลก แต่หาความสงบจาก
ศาสนาไหนมีไหมล่ะ ไม่มี ดีไม่ดีฆ่าเขาแล้วไปสวรรค์ด้วย จนกระทั่งฆ่าพ่อฆ่าแม่ก็ไป
สวรรค์ ฟังศาสนา ส่วนพระพุทธเจ้าแม้แต่สัตว์อยู่ในครรภ์ก็ไม่ให้ทำลาย ต่างกันอย่างนั้น
นะ พุทธศาสนาไม่คับแคบตีบตัน พูดอย่างตรงไปตรงมา สอนอย่างตรงไปตรงมา เราผู้ถือ
พุทธศาสนาให้ ศาสนาสอนเราให้เป็นคนตรงไปตรงมา ชำระความชั่วช้าลามก แต่มันกลับ
ตาลปัตรไปแล้วนะ ความปลิ้นปล้อนหลอกหลวงมันอยู่ในใจของเรา ถ้าจะว่าไปสร้างคุณงาม
ความดี กิเลสมันแทรกมันแข่งมันกัดมันขวางไม่ให้ไปทำ ถ้าจะไปทำความชั่วแล้วมีสองขา

ไม่พอเดินไม่พอวิ่ง อยากยืมขาโน้นอยากยืมขานี้ คนหนึ่งอย่างน้อยให้ได้สัก ๕ ขาวิ่งเร็ว วิ่งตามกิเลส เข้าใจเธอ ถ้าจะชวนไปวัดไปวาฟังศีลฟังธรรมนี้ ปวดแข้งปวดขาไม่สบายไปแล้วนะ อะไรก็กุดตัวนเข้ามาๆ ถ้าเป็นด้านธรรมะ ถ้าเป็นด้านของกิเลสแล้วไปเที่ยวหิบบิณฑบาตคนอื่นมาเพื่อจะได้วิ่งให้ทันกาลเข้าใจใหม่ เป็นอย่างนั้นนะพวกเรา

กิเลสนี้แหลมคมมาก ให้ขึ้นเวทีเสียก่อน ถ้ายังไม่ขึ้นเวทีพีดกับกิเลสเรายังจะไม่ทราบว่กิเลสละเอียดแหลมคมขนาดไหน กิเลสทั้งหมดมาเป็นตัวของเราทุกคน จึงไม่มีใครมองเห็นโทษของกิเลสซึ่งมีอยู่ในตัว เพราะมันมาเป็นเราเสียทั้งหมด มีธรรมเท่านั้นเข้าแยก ถ้าธรรมเข้าแยกบ้บอยู่ในตัวของเราก้ตาม เมื่อธรรมเข้าไปแล้วมันจะเห็นทางแยกทางแยะอะไรดีอะไรชั่ว อะไรผิดอะไรถูกในใจของเรา ทีนี้ก็แยกแยะออกมาด้วยธรรม นั้นละธรรม เหมือนว่ากล่องส่งเข้าไปเลย ใครมีธรรมมากธรรมน้อยมีความสงบร่มเย็นมากน้อย ถ้าไม่มีธรรมมีดีต้อไปเลย แต่ละคนๆ มีร้อยตาก็ตาบอดทั้งหมด บอดทางใจ เป็นอย่างนั้นนะ ถ้ามีธรรมแล้วตาบอดก็สว่างภายใน

อย่างพระจักษุบาล จักขุบาล แปลว่ ผู้รักษาตา ท่านอธิษฐาน ๓ เดือนนั้นท่านจะไม่นอนเลย พอดิตาท่านเสียขึ้นมา เอาหมอมามาตรวจเขาบอกให้นอนหยุดดยาก็ไม่ยอม เมื่อไม่ยอมหมอมเขาก็ปฏิบัติไม่ได้รับการรักษาไม่ได้ ไม่ได้ก็ตามเราจะรักษาเราเอง ทีนี้ท่านก็รักษาตาของท่านแตกใจท่านจำขึ้นมา นั้นท่านเห็นแก่ธรรม ไม่เห็นแก่ร่างกายจนเกินไป ตาในจำ ตานอกจะบอดก็บอดไป ถ้าตาในมืดแล้ว ตานอกสว่างขนาดไหนมันก็เป็นภัยต่อตนและส่วนรวมได้ทั้งนั้น ถ้าไม่มีธรรมเข้าแทรก

พากันสนใจในอรรถในธรรมนะ บ้านเมืองของเราจะมีความสงบ คำว่ธรรมนี้กระจายไปหมด ตั้งแต่ความเห็นอกเห็นใจทั้งเขาทั้งเรา เอาใจเราวัดใจเขา ใจเขาเป็นยังงใจเราเป็นยังง เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วก็ประสานกันได้ เห็นอกเห็นใจกันคนเรา เอามาเทียบเคียงเหตุผล มีความเฉลี่ยเผื่อแผ่ด้วยความเมตตาต่อกันได้ นี้เรียกว่ธรรม คนที่มีธรรมต้องเป็นผู้มีจิตใจกว้างขวางทั้งนั้นแหละ เพราะธรรมเข้าไปตรงไหนจะเบิกกว้างความตระหนี่ถี่เหนียว ความเห็นแก่ตัวออก ความเห็นแก่เพื่อนแก่ฝูงทั่วโลกดินแดนนี้จะกระจายออกไป ไปที่ไหนมีความเสียสละมีความเมตตาช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งเป็นเรื่องของธรรมทั้งนั้นๆ

มนุษย์เราใครจะไม่ต้องการความช่วยเหลือ ตั้งแต่เศรษฐียังมีคนใช้เป็นผู้ช่วยจะว่ไร เราทุกคนเกิดมาหวังพึ่งผู้อื่นทั้งนั้นแหละ ตั้งแต่เริ่มต้นพึ่งพ่อพึ่งแม่ ต่อมาก็พึ่งเพื่อนฝูงพึ่งไปเรื่อยๆ ตลอดตาย เมื่อคนเราหวังพึ่งซึ่งกันและกันก็ต้องให้เห็นใจกัน เมื่อเห็นใจกัน

แล้วเฉลี่ยเพื่อแบ่งกันได้คนเรา นี่เรียกว่าธรรม มีความเสียสละ ถ้าไม่มีความเสียสละแล้ว อยู่ด้วยกันมากเท่าไรก็พังกันไม่ได้ เหมือนว่าตัวคนเดียว ๆ ถ้ามีธรรมแล้วช่วยกันได้ เพราะ คนเราหวังพังกัน เมื่อหวังพังกันแล้วต่างคนต่างเห็นใจกัน นี่เรียกว่าศาสนธรรม ให้พากัน นำไปปฏิบัติ

ศาสนาที่เลิศเลอสุดยอดแล้วคือพุทธศาสนา เลิศเลอแล้ว นี่เราได้ปฏิบัติพิสูจน์ใน ภาคปฏิบัติ เอาเต็มเม็ดเต็มหน่วยจนหาที่สงสัยไม่ได้ ในพุทธศาสนานี้ไม่มีที่คัดค้านได้เลย ยอมรับ ๆ ปฏิบัติไปเท่าไรรู้ไปเท่าไร พระพุทธเจ้าสอนไว้แล้ว ๆ สิ่งที่เราดูเราเห็นเป็นสิ่งที่ ทรงสอนไว้แล้วทั้งนั้น ๆ นั้นมันจะทะนงไปไหนคนเรา ก็ต้องยอมรับละซิ ยิ่งความจริงต่อ ความจริงถึงกันแล้วยอมรับกันได้หมด วันนี้ก็พูดเท่านั้นละเหนื่อย เอาละไม่พูดมากละวันนี้ พอสมควร

ทองคำนี้ก็ค่อยไหลเข้ามา คือเราให้ได้ ๑๐ ตันนี้แล้ว ที่มันยังคืออยู่อีก ๑ ตันเราไม่ พูดอะไรละ ที่นี้พอทองคำจนจะถึงจำนวน ๑๐ ตันแล้วก็ค่อยแหยบ ๆ ออกมา ทองคำที่เรา ไม่สบายใจอยู่เวลานี้มันคืออยู่ ๑ ตันนะเราว่าอย่างนี้ คือพันกิโล ถ้าหากว่าได้อันนี้เข้ามาเป็น คู่กันแล้วก็จะพอใจอย่างมาก คือเช่นคี่นี่คือว่า เช่น มีอยู่ในคลังหลวงเจ็ดตัน หรือเก้าตัน หรือสิบเอ็ดตัน เราอยากให้มีมันคู่ ถ้าเจ็ดตันให้เป็นแปดตัน จึงได้พยายาม ที่นี้พอมอบ ทองคำเรียบร้อยแล้วก็พูดให้บรรดาพี่น้องทั้งหลายฟังว่า ทองคำเรายังไม่คู่ มันคืออยู่หนึ่ง ตัน อยากให้มีมันคู่ แต่คราวนี้จะไม่ขอ แต่ก่อนทั้งขอทั้งทุบกระเป๋านั้นกระเป๋านี้ เห็นหน้า ไหนทองคำ ที่นี้จะไม่ขอ เราบอก

ขอให้พี่น้องทั้งหลายพิจารณาถึงชาติของตัวเองมีความสำคัญขนาดไหน แล้วต่างคน ต่างชวนชวนเข้ามาในจุดบกพร่องนี้ เรียกว่าหนึ่งตัน ให้เป็นคู่แล้วเราเป็นที่พอใจ แต่เรา ไม่ขอคราวนี้ บอก ทุบกระเป๋านั้นกระเป๋านี้ก็ไม่เอา ขอก็ไม่ขอ อย่างมากก็จะอดอดอันเอา เท่านั้นแหละเราว่างั้น ที่นี้ทองคำก็ค่อยไหลค่อยซึมซาบเข้ามาเดี๋ยวนี้ ค่อยไหลเข้ามาซึม ซาบเข้ามา รวมจาก ๑๐ ตันที่มอบเรียบร้อยแล้ว เศษเหลือไปเท่าไรเวลานี้ ตั้งแต่วันมอบก็ เศษไปตั้ง ๓๑๒ กิโลครึ่ง เราก็บวกจำนวนนี้กับต่อไปที่จะได้มาข้างหน้าให้ได้หนึ่งตัน เวลา นี้มันก็ได้ ๓๕๐ กว่าแล้ว ค่อยไหลซึมเข้ามา เราคิดว่าคงไม่นานจะครบจำนวนหนึ่งตันที่มัน คี่นั้น ที่นี้เมื่อมันครบนี้แล้วก็ป็นอันว่า พวกเราที่ช่วยชาติของตัวเองคราวนี้ได้ทองคำ น้ำหนัก ๑๑ ตันเลยละ อย่างไร ๑๑ ตันนี้ได้แน่นอน เวลานี้ก็รีบเข้าไป ๆ แล้ว ให้มันไหล ซึมเข้ามาอย่างนี้ละ ไหลเข้ามาเรื่อย ซึมเข้ามาเรื่อย ต่อไปก็ถึงตันแล้วเราพอใจ ได้ทองถึง ๑๑ ตันแล้วพอใจ

ส่วนดอลลาร์นั้นเราก็ได้เรียนให้บรรดาพี่น้องทั้งหลายทราบทั่วกันแล้วว่า ดอลลาร์นี้เคียงข้างกันมาจนกระทั่งถึงวันมอบทองคำและดอลลาร์ จากนั้นดอลลาร์นี้จะไม่แน่นอนนักเราบอก คือเราพูดอย่างไรเป็นอย่างนั้น เราหลอกๆ หลอนๆ ไม่เป็น ภาษาธรรมตรงไปตรงมา ดอลลาร์คราวนี้จะไม่ไปเคียงข้างทองคำนะ คือเงินสดนี้ผู้ที่มาขอความช่วยเหลือจากเรานี้รอบด้านๆ ยิ่งนับวันมากขึ้นทุกวันๆ ที่นี้เงินสดเราไม่เหมือนแต่ก่อนที่เราออกช่วยชาติที่ได้มาบ่อยๆ นั้น คราวนี้เราหยุดการช่วยชาติแล้ว เงินจำนวนเหล่านั้นก็ไม่มา แต่คนที่มาขอร้องให้ช่วยเหลือนี้มีมากต่อมาก เพราะฉะนั้นเมื่อเวลาเงินสดมันหมดไปๆ เราอาจจะเอาดอลลาร์นี้เข้ามาช่วยหนุนกันกับเงินสดเพื่อช่วยชาติบ้านเมืองก็ได้ เราจึงไม่แน่นักกับดอลลาร์ ส่วนทองคำนั้นร้อยทั้งร้อยตลอดไปเลยไม่มีรั่วไหลไป ส่วนดอลลาร์นี้อาจจะไหลออกไปทางเงินสดเงินไทยเราเพื่อช่วยโลก ถ้ามีแต่เงินไทยล้วนๆ มันไม่พอ ก็เรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบอย่างนี้

เราพูดอะไรตรงไปตรงมาไม่มีเคลือบแคลงเลย กรุณาพี่น้องทั้งหลายทราบเอาไว้ ดอลลาร์ที่เข้าคลังหลวงแล้วเวลานี้ ๑๐,๒๑๔,๖๐๐ ที่นี้ดอลลาร์ที่ได้มาทีหลังไม่แน่นอน อาจจะแปรสภาพออกไปช่วยทางเงินสดเรา ออกช่วยชาติบ้านเมือง คิดดูซิเวลานี้ทางลาดยาวตึกสองหลัง สร้างให้นักโทษหญิงไม่มีที่อยู่ที่อาศัยเลย ไปสร้างให้สองหลังๆ ละสามชั้น ทั้งสองหลังนี้ประมาณ ๓๕ ล้าน เวลานี้กำลังสร้างอยู่ แล้วโรงพยาบาลหลังวัดไปนี้ อีกสองหลังๆ หนึ่ง ๒๒ ล้าน หลังหนึ่ง ๘ ล้าน กำลังสร้างเวลานี้ คิดแล้วเป็นเงิน ๖๕ ล้านนะ เมื่อเช้านี้ทางพังงา ภาคใต้ก็บอกมาว่าให้โอนเงินไปให้ เพราะทางโน้นก็สร้างโรงพยาบาลสองตึก โรงเรียนสองหลัง โอนเงินไปจากนี้ไปให้ทางพังงา

ท่านฉลาดเป็นพระวัดนี้ เป็นคนภาคใต้อยู่จังหวัดพังงา แต่เป็นพระวัดนี้ไปอยู่ที่โน้น ที่นี้เวลามีความจำเป็นทางโน้น ต้องใช้ท่านฉลาดให้เป็นผู้ดูแลการเงินการก่อสร้างต่างๆ นี่ก็กำลังจะโอนไปแล้ว วันอังคารหน้านี้จะโอนแล้ว วันนี้วันจันทร์ วันอังคารข้างหน้าจะได้โอนไปทางโน้นและโอนไปทางเรือนจำลาดยาวไปหาชายป้อมให้เป็นผู้จัดการ นี่ละที่ว่าเงินไทยเราออก ออกอยู่อย่างนี้ มันไม่พอ ต้องได้ไปเอาเงินดอลลาร์มาช่วยกันหนุนกันไป เพราะเงินช่วยชาติเวลานี้ เราหยุดช่วยชาติแล้วเงินประเภทนั้นก็ไม่มี ก็มีแต่เงินที่เขาเอามาถวายตามอัยยาศัยของเขา เราได้ทำอะไรเราก็ช่วยโลกมาประจำอยู่แล้ว ตั้งแต่เริ่มมาสร้างวัดนี้เราไม่เคยมีเงินเป็นของตัวเอง มีเท่าไรออกช่วยชาติมาตลอด ตั้งแต่เริ่มสร้างวัด สถานสงเคราะห์ โรงร่ำโรงเรียน โรงพยาบาล เราสร้างมาตั้งแต่ก่อนแล้วนะ เราช่วยมาตั้งแต่เราสร้างวัด ที่นี้เวลาที่มีการช่วยชาติขึ้นมาขึ้นมันก็เลยไปใหญ่ เป็นอย่างนั้นละ กรุณาทราบตามนี้

(หลวงตาเจ้าขา หลวงปู่อ่อนสาไม่สบายเจ้าคะ) โรคภัยมันมีอยู่กับทุกคน ใครอยู่ที่ไหนก็ไม่สบายๆ อยู่ที่นี่แหละ มันมีอยู่กับทุกคน เราก็มีคนมาถาม เป็นยังไงหลวงตา สบายหรือ ปวดเลย เข้าใจหรือ มาถามให้รำคาญ ใจเราไม่มีอะไร เจย ใครมามีแต่ถามเรื่องยุ่ง อันนี้เราก็ก้นมือยิบๆ มันอยากตีปากคน รำคาญ ถ้าถามก็ต้องได้ตอบ ยุ่ง เพราะฉะนั้นจึงเอาหน้าทำหน้าทีที่แทนดีกว่า ตีปากปวดเลย อย่าถามมาก เราพูดจริงๆ สำหรับเราๆ ตายง่ายที่สุด บอกจริงๆ นะ เหมือนอย่างที่เทศน์กระจายอยู่ทั่วประเทศไทย เอาความจริงออกเทศน์จากหัวใจที่จริงอยู่สุดส่วนนี้แล้ว เวลาจะเป็นจะตายจริงๆ ปีบไปที่ไหนไปเลย ไปอย่างง่ายตายเลย

นี่ก็ไปเห็นถ้าผาแดง เราไปเยี่ยม พระเล่าให้ฟังว่ามีถ้าอยู่ข้างหลังปากถ้าทางนี้ โห่ย สวยงามมาก อย่างนั้นหรือ ไหนพาไปดูซิ ก็เลยข้ามเขาไป อู๋ สวยงามมาก เราก็เลยพูดว่า ถ้านี้เหมาะมาก เราพูดจริงๆ นะ สวยงามมากถ้านี้ เวลาตายเราจะมาตายที่นี่แหละ ธรรมลีพอเห็นว่าเราจะไปตายที่นั่น เลยไปประดับประดาตกแต่งเสียหมดเลย ไปดูทีหลังหมดหลังความขลังไม่มีเลย โอ๊ย เราไม่มาตายแหละอย่างนี้ เราก็บอกตรงๆ อย่างนี้ คือทำให้สวยงามให้เหมาะสมทุกอย่างเลย เขามาตกแต่งหน้าถ้าอะไรๆ ฟาดทางลาดยางเข้ามาถึงเลย ตั้งแต่หน้าวัดรอบภูเขาที่ทวีปไม่รู้เข้ามาถ้า เลยเป็นทางสะดวกไปหมดเลย เปิดโล่ง โอ๊ย ไม่เอาเราไม่มาตายที่นี้ละ มันไม่ขลังแล้ว

นี่พูดถึงเรื่องตาย อ้าว พูดจริงๆ ไม่มีปัญหาอะไรเลย เพราะฉะนั้นบรรดาพระอรหันต์ทั้งหลายท่านนิพพานที่ไหนจึงไม่ค่อยได้ทราบข่าวคราวของท่านนะ นอกจากองค์ที่ท่านมีชื่อเสียง เช่นอย่างพระสารีบุตร พระโมคคัลลาน์ เหล่านี้ที่มีชื่อเสียง พระอานนท์ท่านนิพพานที่ไหนๆ บอก นอกจากนั้นไม่ค่อยได้ยินข่าว เพราะพระอรหันต์ท่านตายง่ายถึงเวลาแล้วหรือ อย่างพระอัญญาโกณฑัญญะเป็นพระรัตนัตถุญ ผู้ที่รู้โลกมานาน ท่านไปอยู่ในฉันทันตสระกับช้าง ไม่สอนใคร พอถึงเวลาแล้วก็มาทูลลาพระพุทธเจ้า ท่านมาอย่างสบายเลย มาทูลลาพระพุทธเจ้าจะนิพพาน ออกจากนั้นท่านก็ไปเลย ท่านนิพพานที่ไหนก็ไม่ทราบ เพราะท่านตายง่าย ท่านไม่มีอะไรเป็นกังวล ก็มีแต่ธาตุขันธ์ที่รับผิดชอบกันอยู่เท่านั้น ความยึดถือของท่านก็ไม่มี แต่สัญญาชาติญาณที่รับผิดชอบระหว่างขันธ์กับจิตนี้มี

ยกตัวอย่างเช่นเราเดินไป พระอรหันต์กับคนธรรมดาสามัญเดินไป เวลาไปตลาดจะหกจะล้มนี้ จะหาวิธีช่วยตัวเองเต็มเหนี่ยวในขณะนั้น ลื่นไม่ควรจะล้มไม่ล้มง่าย ๆ พลิกไปพลิกมา จนกระทั่งสุดวิสัยถึงจะล้ม ทั้งคนธรรมดาทั้งพระอรหันต์ นี้เรียกว่าสัญญาชาติญาณ แต่มีต่างกันอันหนึ่งที่ว่า คือพระอรหันต์ท่านไม่กระเทือนใจ แต่คนปุถุชนเรากระเทือนใจ

เช่นเดินไปนี้ ไปเห็นรากไม้เหมือนงู ก้าวลงกำลังจะเหยียบมันนี่ก็ว่าเป็นงู โดดผิง นี่คนธรรมดา พระอรหันต์ท่านก็โดดผิงเหมือนกัน แต่ต่างกันที่คนที่เป็นสามัญชนโดดผิงทั้งจิตใจร้อนเป็นไฟในขณะที่นั้น แต่พระอรหันต์ท่านไม่มี แสบว่างูนี้ท่านโดดผิงเป็นสัญชาตญาณรักษาชั้นของตัวเอง เป็นอย่างนั้น มีต่างกันเท่านี้ เรื่องป้องกันตัวนี้เหมือนกัน เป็นเองอยู่ในนั้น เรียกว่าสัญชาตญาณ ท่านไม่ยึดไม่ถือ เป็นแต่เพียงว่ารับผิดชอบกันตามสัญชาตญาณในหลักธรรมชาติที่อาศัยกันอยู่ระหว่างจิตกับชั้นที่ตนเอง แต่คนเราธรรมดานี้ร้อน

นี่ก็พูดตรง ๆ ให้สมที่ว่าเราเทศน์สอนโลกมานี้เป็นเวลานานเท่าไร เฉพาะออกช่วยชาติบ้านเมืองนี้ ๖ ปีเต็ม เทศน์ทั่วประเทศไทย เวลาเป็นเรื่องของตัวจะจนตรอกจนมุมอะไรบ้าง จึงบอกชัด ๆ เวลาการณ์ถึงตัวเข้ามา เช่น เวลาจะตายจะจนตรอกจนมุมใหม่ บอกว่าไม่จน ถึงเวลาตายง่ายนิดเดียว ปีบเข้าที่ไหนได้เลยไปเลย เราพูดจริง ๆ นี่ละธรรมพระพุทธเจ้า ถ้าวางได้อยู่ในใจแล้วกล้าหาญชาญชัย เลยอดเลยสงสารเลยสมมุติโดยประการทั้งปวง ไม่มีอะไรสะทกสะท้านหวั่นไหวเลย เพราะเหนือสมมุติหมดแล้ว นั่น ชั้นนี้ เป็นสมมุติ เวลาจะตายจะเข้าร่วมไม่ร่วมไหนก็ได้ เข้าไปปีบกำหนดปีบเท่านั้นเอง สละปูปไปเลย แน่ะ

ถ้าว่าทุกข์ ทุกข์ขนาดถึงตาย ทุกข์พระอรหันต์ทุกข์ในชั้นที่เท่านั้น ใจท่านไม่ได้ทุกข์ ทุกข์ปุณฺณทั้งในชั้นที่ทั้งจิตใจเป็นพินเป็นไฟไปตาม ๆ กันหมด เลยไม่ได้สติสติง ตกเตียงก็มีบางราย คือไม่ได้สติสติง พระอรหันต์ท่านไม่เป็นอย่างนั้น ท่านกำหนดรู้ทุกเวลา ๆ เอ้า พอพูดอย่างนี้ก็เอาพยานมาพูดเสียที่ อยู่หนองผือ ถ่าย ๒๕ หน อาเจียน ๒ หน นี่แหละมันจะไปจริง ๆ ๙๙% เราจึงได้พูดว่า ในธาตุชั้นของเราทั้งหมดนี้มีประสาทสำหรับจิตอยู่กับประสาท ๆ สัมผัสสัมพันธ์อะไรรู้หมด ๆ เป็นเรื่องออกมาจากจิต เป็นกระแสของจิต ออกมารับทราบ

ที่นี้เวลามันจะไปจริง ๆ ความรู้ที่อยู่ตามประสาทส่วนต่าง ๆ นี้จะหดตัวเข้ามาหมด ตา หู จมูก ลิ้น กาย ข้างบนข้างล่าง หดวบเข้ามาลงทันที เอาให้ประจักษ์ ทั้ง ๆ ที่เรายังไม่ได้กำหนดตั้งใจว่าจะตาย แต่วาระของการจะตายมันมีในเวลานั้น เพราะการถ่ายท้องมันรุนแรงมาก อาเจียนนี่โน่นนะผ่าส้วม ทำไมคนหมดกำลังขนาดนั้น เวลาอาเจียนนี่เศษอาหารนี่พุ่งติดฝา มันรุนแรง จากนั้นก็วูปเข้ามา ความรู้ทั้งหมดหดพริบพร้อมกัน ทางนี้เข้ามาหาตรงกลาง คือใจที่เป็นผู้รับผิดชอบอยู่ที่ตรงกลางอก ทางนี้หดขึ้นมาวูป ทางนี้ลงมาพร้อมกันปีบเข้าไปหาจิตดวงนั้นแหละ พอเข้าไปหมดร่างกายของเรานี้เป็นท่อนไม้ท่อนพิน

ไม่รู้อะไร แต่มีแปลกอันหนึ่ง นั่งอยู่บนเชิงส้วมไม่ล้มนะ แต่ความรู้ก็อยู่ในนั้นหดเข้ามาหมด เหลือแต่ความรู้อันเดียวเตรียมจะไปแล้วนั้น หือ จะไปเดี๋ยวนี้เชียวหรือ กำหนดปั๊บเข้าไปปั๊บมันเลยไปช่วยกำลังกันอีก เลยชานออกมา ตา หู จมูก ลิ่น ภาย ค่อยรู้เรื่องรูราว ได้ยินสิ่งนั้นสิ่งนี้

ในขณะที่หดเข้าเต็มที่แล้ว เป็นท่อนไม้ท่อนพินนะนี้ ไม่มีความหมายอะไรเลย มีแต่ความรู้อันเดียว พอทางนี้ขยายออกมาปั๊บ ไม่ตาย พุงออกมาความรู้นี้วิ่งขึ้นวิ่งลงพร้อมกันที่นี้รู้สึกเจ็บปวดเมื่อยหิวอ่อนเพลียในขณะนั้นเลย พอมันจะไปจริง ๆ แล้วไม่มีนะ เวทนาจะไม่มีกวนเลย หมด พอกายหมดความรู้สึก เวทนาความทุกข์ทั้งหลายหมดไปพร้อมกัน เวลานั้นจะมีแต่จิตล้วน ๆ ทุกขเวทนาในชั้นธจะดับไปหมดเลย นั่นแหละไปตอนนั้นแหละ ผิงไปเลย นั่นฟังซินะ สะทกสะท้านที่ไหน มีแต่ถาม หือ จะไปเดี๋ยวนี้เชียวหรือ นั่น เอ้า จะไปก็ไป พอจิตปั๊บเข้า สตินี้เป็นสมมุติจะไปหนุนจิตอันนั้นไว้รอกันไว้เลยไม่ไป อยู่มาจนกระทั่งปานนี้ นี่ฟังซิ

นี่แหละการเทศนาว่าการให้พี่น้องทั้งหลายฟัง จึงเทศน์อย่างอาจหาญชาญชัย จะเผ็ดจะร้อนจะดุจะเดือดขนาดไหนมีแต่เรื่องของธรรมล้วน ๆ ออก จะไม่มีกิเลสแฝงแม้เม็ด หินเม็ดทราย เพราะในหัวใจมันไม่มี เข้าใจหรือ กิริยาที่แสดงนี้จึงเป็นเหมือนคนมีกิเลสทั้งหลาย แต่คนมีกิเลสนั้น กิเลสพาแสดงออกเป็นพินเป็นไฟตัวแดงขึ้นนี้ฆ่าพินรันแทงได้หมด เป็นถ้ำเป็นถ่านได้ แต่เรื่องของธรรมที่รุนแรงด้วยอรรถด้วยธรรมนี้ ทำโลกให้ชุ่มเย็นไปหมด เหมือนน้ำดับไฟ จะรุนแรงขนาดไหนเป็นพลังของธรรมทั้งนั้น มันจึงต่างกันเข้าใจไหมละ ร่างกายนี้เป็นเครื่องมือของทั้งกิเลสของทั้งธรรม

เมื่อกิเลสสิ้นไปหมดแล้ว เหลือแต่จิตล้วน ๆ ร่างกายนี้มันก็เป็นเครื่องมือของธรรมไป จะใช้วิธีผาดโผนโจนทะยานอะไรตามหน้าที่การงานหนักเบาเล็กน้อย จะแสดงเหมือนคนมีกิเลส เป็นแต่เพียงจิตใจไม่มีกิเลสแทรก ถ้าเป็นคนมีกิเลสแสดงความผาดโผนโจนทะยานขนาดนั้นฆ่ากันแหลก เข้าใจไหมละ เพราะจิตมันเป็นตัวโทสะอย่างสุดขีดของมัน จิตของพระอรหันต์ท่านไม่มี มีแต่พลังของธรรมออกมาแทนกัน นี่แหละต่างกัน จึงเรียกว่านี่เป็นเครื่องมือของใจ

เทศน์เราก็เทศน์อย่างไม่เคยสนใจกับอะไร เรื่องสะทกสะท้านหัวนไหวในสามแดนโลกธาตุนี้เราไม่มี ไม่ว่าจะเทศน์ในสถานที่ใด ๆ ก็ตาม ไม่มีคำว่าสูงว่าต่ำ เพราะถ้าพูดถึงเทียบว่าโลกก็เรียกว่าสัตว์โลกเหมือนกันหมด แล้วธรรมนี้เหนือทุกอย่าง เวลาจะออกแสดงแก่กลุ่มต่าง ๆ ของประชาชนที่จะได้ยินได้ฟังในขณะนั้นปั๊บ กำหนดปั๊บมันรู้ไปหมดแล้ว

อ้าว ฟังเสียนะมันจวนจะตายแล้ว จะควรเทศนาว่าการในธรรมชั้นใด นั้น มันบอกว่าธรรมชั้นใดเท่านั้นนะ มันไม่ได้บอกว่าสมาคมนี่ใหญ่สมาคมนี่สูง สมาคมนี่น่ากลัวสมาคมนี่น่ากลัวไม่มี เข้าใจหรือ ธรรมเหนือกว่าหมดแล้ว นี่มองๆ บ๊ีบไปนี่ ควรจะแสดงแก่กลุ่มนี้อย่างไรบ้าง กลุ่มนั้นอย่างไรบ้าง เทศน์ในที่ต่างๆ จะกำหนดดูพับรู้กันทันที แล้วธรรมะจะออกให้พอเหมาะพอสมๆ กับชั้นกับภูมิของผู้มาได้ยินได้ฟัง

ถ้าหากว่าเป็นภูมิสูงธรรมะจะไปเอง ดิ่งไว้ก็ไม่อยู่ดิ่งลงก็ไม่ลง ฟุ้งเลย ถ้าเป็นธรรมะชั้นสูงเช่นจิตตภาวนา แกงหม้อเล็กแกงหม้อจิวี่ที่จะมุ่งต่อพระนิพพาน จิตใจก้าวขึ้นจวนจะถึงนิพพานแล้ว ส่งปั้งๆ เลย นั้น ถ้าจิตใจยังเป็นธรรมดาอยู่ก็สอนให้พอเหมาะพอดีกับชั้นธรรมดาของคน เข้าใจหรือ ที่จะให้มีสูงมีต่ำมีสะทกสะท้านมีกลัวมีกล้าไม่มี เรียกว่าธรรมเหนือหมดแล้ว นี่เราก็ได้เทศน์มาทุกแบบ ที่ว่าเราได้เทศน์มาหมดแล้ว เทศน์สอนพระก็แบบจรวดดาวเทียมฟุ้งเลย เหมือนกับว่าเจ้าโทสะเจ้าโมหะเต็มอยู่ในนี้หมด เวลามันออกกำลังธรรมออกจนจะฟังไม่ทัน นี่เพราะอำนาจแห่งธรรมฟุ้งๆ นี่เข้าใจแล้วหรือนี้เป็นธรรมชั้นสูง ถ้าเป็นชั้นธรรมดาก็สะเปะสะปะตีที่นั่นแล้วตีที่นี่ไปอย่างนั้นแหละ สักเดี๋ยวก็นไปกลับบ้าน ไล่ นี่เป็นประเภทๆ เข้าใจหรือ

มันจวนจะตายเปิดให้ฟังเสียนะ ธรรมพระพุทเจ้าเลิศเลอขนาดไหน จริงขนาดไหน หัวใจถ้าลงได้ธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันแล้วจริงเหมือนกันหมด ตั้งแต่พระพุทเจ้าลงมาถึงสาวกองค์สุดท้ายเหมือนกันหมดเลย ไม่ต้องไปทูลถามพระพุทเจ้า เช่นอย่างสอนโลกสอนอย่างไรๆ ไม่ต้องบอก แล้วจะไปยืมธรรมพระพุทเจ้ามาก็ไม่มี เป็นอยู่ในหัวใจนี้หมดตามนิสสัยวาสนาของตน นี่แหละธรรมพระพุทเจ้าทำทนายความจริงอยู่ตลอดเวลา เอื้อมมาแต่มันไม่ยอมรับ สัตว์โลกมันมีตบอดมากทุกวันนี้ พูดเรื่องอรรถเรื่องธรรมไม่อยากจะฟัง ถ้าพูดเรื่องฟินเรื่องไฟแล้วเป็นบ้ากันทั้งเขาทั้งเรา เข้าใจไหมละ เอาละวันนี้ ให้พรแล้วนะ

พูดเรื่องพระอรหันต์ท่านตายง่าย เราไม่ได้เป็นอรหันต์เราก็หันไปกุฎิเรา เข้าใจไหมละ พูดเรื่องพระอรหันต์เราไม่ได้เป็นพระอรหันต์ เราก็จะหันไปกุฎิเรา เข้าใจหรือ หันไปทางโน้นหันไปทางนี้ได้เหมือนกัน เรามีหันอย่างนี้เราก็เอาแบบนี้ เข้าใจไหม

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาตามกำหนดการ ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th